

Jeden z německých vládních úřadů na svých stránkách informuje o geoinženýrských zásazích

 necenzurovanapravda.cz/2024/05/jeden-z-nemeckych-vladnich-uradu-na-svych-strankach-informuje-o-geoinzenyrskych-zasazich

7 května, 2024

I přes bezpočet důkazů o tom, že již více než století dochází po celém světě k více či méně úspěšným geoinženýrským zásahům, se stále najde dost jedinců, kteří jejich existenci popírají a považují je za konspirační teorii.

Nedávno se ukázalo, jak jeden takový geoinženýrský zásah, prováděný v arabských zemích již více než 20 let, způsobil místo běžného deště záplavy. Mimoto jsou občas hlášeny i zásahy, které jsou prováděny ve jménu klimatické agendy, takže je otázka, jak dalece je aktuální počasí výsledkem přírodních procesů a nakolik je ovlivněno právě geoinženýrstvím.

Pro nevěřící zde mám další důkaz o jejich existenci, který přinesl německý Federální úřad pro životní prostředí.

Může snad být méně „konspirační“ zdroj pro všechny, kdo na geoinženýrské zásahy stále nevěří??

Níže jsou tedy uvedeny informace přímo od německého Federálního úřadu pro životní prostředí.

V posledních letech se objevilo mnoho nápadů na možné zásahy do klimatického systému, aby se zabránilo globálnímu oteplování. Všechna tato takzvaná geoinženýrská opatření mají společné to, že představují rizika pro lidi a životní prostředí a mohou mít globální dopady.

Proto by měly být také regulovány globálně.

Co je geoinženýrství?

Efektivní ochrana klimatu nebo megalomanie?

Potřeba globální regulace geoinženýrství?

Komplexní globální kontrolní mechanismus podle Úmluvy o biologické rozmanitosti?

Co je geoinženýrství?

Geoinženýrství je definováno jako „úmyslný rozsáhlý zásah do klimatického systému Země s cílem čelit člověkem způsobené (antropogenní) změně klimatu“ (Royal Society 2009). Namísto potírání příčin (antropogenních emisí skleníkových plynů) změny klimatu může geoinženýrství vlastně jen ovlivňovat nebo zmírňovat její dopady. Intervence se obvykle dělí do dvou skupin:

Řízení slunečního záření – SRM

Cílem těchto přístupů je omezit sluneční záření na zemský povrch a snížit globální průměrnou teplotu. Patří mezi ně metody jako instalace zrcadel v prostoru nebo zvýšení odrazivosti zemského povrchu (albedo), například natíráním střech sídel bílou barvou.

Nejběžněji diskutovaným přístupem v literatuře je vstřikování kapiček kapaliny (aerosolů) do stratosféry, aby rozptýlily sluneční světlo a tím omezily sluneční záření dopadající na zemský povrch.

Odstraňování oxidu uhličitého – CDR

Cílem tohoto přístupu je snížit koncentraci CO₂ (skleníkový plyn) v atmosféře. To se děje odstraňováním oxidu uhličitého z atmosféry a pokud možno z celého uhlíkového cyklu (např. podzemním skladováním). Během fotosyntézy rostliny odstraňují oxid uhličitý (CO₂) a ukládají uhlík do biomasy.

Při spalování nebo rozkladu biomasy se však CO₂ opět uvolňuje. Některé přístupy CDR mají za cíl využít tyto přirozené procesy. Některé příklady na souši zahrnují rozsáhlé zalesňování nebo využívání bioenergie v kombinaci se zachycováním a ukládáním uhlíku, známé také jako BECCS.

Příkladem offshore přístupu je hnojení moře, které podporuje květy řas a tím váže větší množství CO₂. Jiné přístupy využívají chemické látky a intenzivní energii k napodobení těchto přírodních procesů, například prostřednictvím technologie přímého zachycování vzduchu s technologií ukládání uhlíku (DACCS).

Jiné metody spoléhají na chemické reakce mezi atmosférou a horninami (posílené zvětrávání).

Efektivní ochrana klimatu nebo megalomanie?

UBA zveřejnila systematickou analýzu geoinženýrských metod v roce 2011. Publikace Geoinženýrství – účinná ochrana klimatu nebo megalomanie? se zabývá geoinženýrstvím na principu předběžné opatrnosti.

Proto se použití metod geoinženýrství nedoporučuje, protože všechny zvažované přístupy zahrnují potenciální konflikty zdrojů a nepředvídatelná globální rizika. Kromě toho je většina potenciálních metod buď v raných fázích vývoje, nebo se jedná pouze o teoretické úvahy, a proto nejsou dostupné.

Geoinženýrská opatření se jeví jako atraktivní, protože technické řešení problému klimatu umožňuje „obchod jako obvykle“ a snahy o snížení emisí nejsou tak naléhavé.

Využití geoinženýrských opatření by však mohlo vést ke změně paradigmatu ve třech ohledech, kterou Federální agentura pro životní prostředí zásadně odmítá:

za první, předpoklad, že lidé jsou schopni chápat a řídit globální environmentální procesy;

za druhé, předpoklad, že geoinženýrství může nahradit zmírňující a adaptační opatření;

za třetí, politický posun, který vede k tomu, že základní principy mezinárodního práva životního prostředí, jako je snižování emisí, jsou hozeny přes palubu.

Současný konsenzus o potřebě rozsáhlých opatření na snížení skleníkových plynů by mohl být zpochybněn. Existuje riziko, že potírání příčin (příliš vysoké emise skleníkových plynů) bude zanedbáno ve prospěch údajně existujících tzv. záchranných opatření.

Hrozí také, že lidstvo bude konfrontováno s dopady nebezpečných klimatických změn a negativními dopady geoinženýrství.

Potřeba globální regulace geoinženýrství

Protože geoinženýrské aktivity státu mohou mít globální dopady, je nezbytná globální regulace. Aktivity terénního výzkumu mohou mít také negativní dopady, například prostřednictvím rozsáhlých polních experimentů v atmosféře.

Dosud nebyla přijata žádná geoinženýrská opatření, ale výzkumníci prozkoumali teoretické přístupy, jako je modelování nebo laboratorní výzkum. Bylo testováno několik CDR technologií (např. DACCS a BECCS). Výzkumníci plánují zavést první opatření SRM v Severní Americe. To je důkaz, že určitá forma globální regulace je již nezbytná.

Hnojení oceánů za účelem podpory květů řas za účelem sekvestrace CO₂ je zatím jediným geoinženýrským opatřením, pro které existuje mezinárodně závazná legislativa. Podle zásady předběžné opatrnosti však musí veškeré geoinženýrské činnosti, které představují přeshraniční rizika, podléhat mezinárodnímu zákazu.

Týká se to mimo jiné uvolňování sloučenin síry do stratosféry za účelem snížení slunečního záření na zemském povrchu. Výjimky by měly být činěny pouze pro výzkumné účely.

Komplexní globální kontrolní mechanismus podle Úmluvy o biologické rozmanitosti?

Úmluva o biologické rozmanitosti (CBD) by mohla poskytnout právní rámec pro mezinárodní výměnu a rozvoj politik pro globální kontrolu geoinženýrství.

Podle dohody se 196 stran v roce 2010 dohodlo na alespoň dočasném uvalení moratoria na geoinženýrství, to se však nevztahuje na určité formy ukládání uhlíku. Smluvní strany zákaz znovu potvrdily v roce 2016. Spolková agentura pro životní prostředí připravila k tomuto „de facto moratoriu“ informační list.

Geoinženýrství v oceánech: Nařízení podle Londýnského protokolu

Hnojení oceánů je velmi diskutovanou metodou. Základní myšlenkou je spustit rozkvět řas ve velkém měřítku uvolněním značného množství sloučenin železa do oceánu. CO₂ vázaný v řasách po odumření řas klesá na mořské dno.

Experimenty dosud neprokázaly teoretické předpoklady o potenciálu hnojení oceánů ukládat CO₂. Navíc tato praxe představuje značná rizika kvůli vstupu dalších znečišťujících látek do oceánů.

V roce 2013 se 43 zemí dohodlo na závazném mezinárodním nařízení, které stanoví zákaz komerčních výzkumných projektů.

Tolik německý úřad, který uznává existenci geoinženýrských zásahů, nicméně tvrdí, že jsou podobné kroky regulovány.

To však příliš nesouzní s různými hlášeními zejména z USA, kde v posledních letech došlo k mnoha různým geoinženýrským pokusům.

Ostatně, také SAE, přiznaly, že pravidelně „osévají“ mraky, aby vyvolaly déšť.

Každopádně předpokládám, že o většině takových pokusů ani nejsou obyvatelé oblastí, kde se provádí, informováni.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 11 Průměrně: 5]